

Köszöntelek Benneteket Húsvét 7. vasárnapján, **Jézus mennybemenetele** ünnepén: **Békesség Veletek!**

„**Csodák Égen és Földön**”. Ezt a címet adtam a mai nap elmélkedésének. Jézus fölment az **Égbe**, a tanítványok pedig megkezdik a világmissziót a **Földön**.

Mi pedig **megbánhatjuk** hitetlenségünket és egyéb bűneinket... Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg bűneinket, és segítsen az Ő Jézusa Útján járnunk.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki hitünk szerint az Égnek és Földnek teremtője vagy, és aki megálmodta az ember nevű teremtményed Útját is, segíts nekünk, hogy csodás álmokat megvalósíthassuk, aki élsz és szeretsz...

Evangélium Mk 16, 15-20.

„Azután ezt mondta nekik: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog; aki pedig nem hisz, elkárhozik. Azokat, akik hisznek, ezek a jelek fogják kísérni: a nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek fel, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik; a betegekre teszik kezüket, és azok meggyógyulnak.” Az Úr Jézus, miután szólt hozzájuk, fölvetetett a mennybe, és ül az Istennek jobbjára felől [2 Kir 2,3.11; Zsolt 110,1]. Azok pedig elmentek és prédikáltak mindenütt. Az Úr velük együtt munkálkodott, a tanítást megerősítette, s csodajelekkel kísérte.”

A biblikus szakemberek azt állítják, hogy **Márk** valami oknál fogva úgy fejezte be írását, hogy az asszonyok húsvét hajnalán kijöttek a sírboltból és ijedten, és rémülten elfutottak... De az is lehet, hogy a befejezés elveszett. Amit aztán jóval később (2-4. sz.?) a lelkes **végző szerkesztők** befejeztek. Leírták a jelenéseket, a misszióparancsot és a mennybemenetelt. A két utolsó történetet hallottuk most. Mindkét történetet körül lengi az eufória, a lelkesedés és a szónoki pátoz.

1. Mennybemenetel

A formatörténeti iskola kimutatta, hogy az Ó- és Újszövetség **elbeszélési formáihoz** hozzátartozott a nagy és szent emberek elragadtatása a mennybe. Így pl. **Énok** és **Illés** próféta mennybemenetele. Énok, anélkül, hogy meghalt volna „eltűnt”, mert magához ragadta az Isten. Illés tüzes szekéren megy fel a mennybe. De mennybemenetelről olvashatunk Ámos könyvében, a Zsoltárokból is.

Jézus mennybemeneteléről említést tesz nem csak Márk, de Lukács az ApCsel., a Zsidókhoz írt levél, Pál levelei, Jelenések könyve.

A katolikus egyházban dogma **Mária** testestől-lelkestől való mennybevétele is (Nagyboldogasszony: aug. 15.).

Az **apostoli hitvallásban** is benne van: „**(Jézus) fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat**”.

Hozzáteszem, hogy dogma: mi is majd az **utolsó ítéletkor** feltámadunk, és testestül-lelkestül a mennybe jutunk (ha jók voltunk!).

A katolikus dogmatika szerint **Isten** szellemi lény, akinek nincs teste, se jobbjá, se balja. De ez ne zavarjon minket, mert mindez antropomorf kifejezés, hogy el tudjuk képzelni az egészet. A **valóságban** pedig hogy van és hogy lesz, azt senki emberfia nem tudhatja, még a Fiú se beszélt róla, csak emberi hasonlatokkal.

A magam részéről ehhez csak annyit tudok hozzátenni, hogy a **hit és remény** elmúlik, de van, ami örök, ez a **szeretet**. (Ezt **Pál** testvér mondta!)

Anyám tragikus balesete után a sírkövére is ráíratam: „**A szeretet nem szűnik meg soha**”. (1Kor. 13,8.)

Ennyit a csodás **Mennybemenetelről**...

2. Világmisszió

Az igazán izgalmas számunkra a „**misszióparancs**”. A **Föld**, a jelen és a jövő...

A Márk-záradékot megfogalmazó **végző szerkesztő** szuper formában volt, amikor Jézus új felismerését hasonló elragadtatottsággal kommentálta.

Ugyanis Jézus a Jordánnál még úgy tudta, hogy **Izrael** fiaihoz szól csak a küldetése. El is indult teljesíteni, de csak pár évet adtak neki a hatalmasok.

A csodás feléledés után azonban világosan látta, hogy az ő küldetése nem kisebb, mint az egész **Földkerekségen** meghirdetni az Örömhírt, hogy az **ABBA** nem csak a zsidóké, hanem a pogány népeké is.

És kire bízhatná a folytatást, ha 40 nap után mégiscsak meg kell halnia, és fel kell mennie az Atyához? – kire másra, mint a **Tizenegyre**. (Mert a Tizenkettőből egy már lelépett, elég csúfosan: maga akasztotta fel magát egy fára, és meg is halt. Hogy hová jutott, ezt ne keressük most).

Tudjuk, hogy a **jeruzsálemi** jézusi közösség ugyan létrejött, létre is hozott egy kommunát, de segélyre szorultak. Pál segített rajtuk. Ő akkor már a **pogány népek** apostolaként bejárta háromszor is az akkor ismert világot, és nem kis adományt gyűjtött össze hittestvéreinek.

Az egyik tollnokával (?) győzelemittasan megíratta még a Márk-záradékat is.

Ír a **hitről és keresztségről, üdvözülésről és kárhozatról, és a jelekről**.

A **jelekről**, melyek kísérik a Jézus tanítványokat, és csodával hitelesítik a tanításukat.

A szónok mond olyan képtelenségeket bátorításul, amiket senki sem hisz el. De a **buzdítás** létszükséglet a kedves testvéreknek.

Pl. a **kommunizmus** idején a kezdeti eufóriában úgy gondoltuk, hogy kommunizmus ide, kommunizmus oda, ők úgyis becsődölnek, de mi majd beteljesítjük az ő nótájukat, és „**holnapra megforgatjuk az egész világot!**”

A záradékos Pál tanítvány (?) hatásosabbnak gondolta, ha Jézus szájába adja a sikeres **világmisszió** vízióját.

Mit fogunk csinálni?

Ördögöt űzünk, az **öskígyót** is kézben tartjuk, még a **méregpohár (vírus?)** is édes nedű lesz számunkra. A mi szavunk pedig **új nyelv** lesz, mely hódít és gyógyít. Ez utóbbi kettő az igazság! Tudjátok? Ez a **szeretet nyelve**...

Hát ennyit a csodás hódításról a **Földön**.

--- **Testvéreim**, azt ne kérdezzétek, hogy mi lett a **világmisszióból** a 2000 év alatt. ... De azért megmondom: világhódító és bódító kereszténység.

Arra a kérdésre, hogy mi lett a mi világot megforgató **missziókból**, hadd ne kelljen válaszolnom. De ha kell, akkor tudok lelkes, euforikus választ is adni!

*[Kovács László online prédikációja
elhangzott 2021. május 16-án]*

